

இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்
உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு
உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண் 7800/2014

எஸ். பாஸ்கரன்

... மேல்முறையீட்டாளர்(கள்)

-எதிர்-

செபஸ்டியன் (இறந்துவிட்டார்)
அவர் சார்பாக சட்டமுறையான
வாரிசுகள் மற்றும் பலர்

... எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்(கள்)

தீர்ப்புரை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. மோகன் எம். சந்தானகவுடர்:

1. தற்போதைய மேல்முறையீடு, முதலேற்பு வழக்கு எண் 8664/1988-இல் நிறைவேற்றுதல் மனு எண் 1910/1992-இன் நிறைவேற்றுதல் மேல்முறையீடு எண் 5750/2003-இல் 31.1.2007-ஆம் தேதியிடப்பட்ட சென்னை பெருநகர உரிமையியல் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை நீக்கறவு செய்து, உரிமையியல் சீராய்வு மனு எண் 1007/2007-இல் 10.12.2007-ஆம் தேதியிடப்பட்ட மெட்ராஸ் உயர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவிலிருந்து எழுகிறது.

2. இம்மேல்முறையீடு எழுவதற்கான சுருக்கமான பொருண்மைகள் பின்வருமாறு:

வழக்கு கோயில் சொத்துகள் முதலில் முன்று சகோதரர்களான சதாசிவமூர்த்தி, பாலசுந்தரம் மற்றும் சுந்தரராஜன் (அசல் உரிமையாளர்கள்) ஆகியோரால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த அசல் உரிமையாளர்கள் 19.9.1947-ஆம் தேதியிடப்பட்ட அறுதியாவணம் மூலம் கோயிலுக்கு சொத்தை கொடையளித்தனர். மரணமுற்ற அறங்காவலரின் முத்த மகன் அவருடைய வாரிசுரிமையராவார் என்ற ஒரு வகைமுறையும் ஆவணத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. அசல் உரிமையாளர்களின் குடும்ப குடிவழிப் பட்டியல் பின்வருமாறு:

சதாசிவமூர்த்தி

பாலகந்தரம்

சுந்தரராஜன்

குழந்தைகள்
இல்லை

கே.எஸ். ஜெகநாதன்

சபாபதி உமாபதி இராம் ஞானம்பாள்

எஸ். பாஸ்கரன்
(மேல்முறையீட்டாளர்)

3. 1987-88 வரையில், கோயில் தொடர்புடைய முன்று உரிமையியல் வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் மு.வ. எண் 8664/1988, தற்போதைய மேல்முறையீடு தொடர்புடையதாகும். அச்சமயத்தில் வழக்கு சொத்துகளில் (இதிலுள்ள 1-7 எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்) வாடகைதாரர்களான ஞானாம்பாள் மற்றும் அவருடைய கணவருக்கெதிராக நிரந்தர உறுத்துக்கட்டளை கோரி, கே.எஸ். ஜெகநாதன் மற்றும் எஸ். பாஸ்கரன் (இதிலுள்ள மேல்முறையீட்டாளர்) அறங்காவலர்கள் என்ற அவர்களுடைய தகுதியில் கோயில் சார்பாக இவ்வுரிமை வழக்கைத் தாக்கல் செய்தனர். (இதிலுள்ள 8-14 வரையிலான எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களால் எடுத்துரைக்கப்பட்ட) உமாபதிமூர்த்தி என்பவர் பிரதிவாதியாக இந்த உரிமை வழக்கில் சேர்க்கப்பட்டார். அவருடைய எதிர் வழக்குரையில், அவர்தான் சதாசிவமூர்த்தியின் முத்தமகன் எனவும், அவருடைய இளைய சகோதரர் கே.எஸ். சபாபதியால் கோயிலின் பொறுப்பாண்மையிலிருந்து அவர் நீக்கப்பட்டதாகவும் அவர் கூறினார்.

4. 9.9.1991-ஆம் தேதியிடப்பட்ட ஒரு பொது தீர்ப்புரையின் மூலம், விசாரணை நீதிமன்றம், முன்று உரிமை வழக்குகளையும் தீர்வுசெய்தது. தொடர்புடைய உரிமை வழக்கை (மு.வ. எண் 8664/1988) பொறுத்தமட்டில், இதிலுள்ள மேல்முறையீட்டாளரும்,

அவருடைய மாமன்/சித்தப்பா/பெரியப்பா கே.எஸ். ஜெகநாதனும் கோயிலின் அறங்காவலர்களாக இருந்துவந்தனர் என்ற காண்முடிவை அது அளித்தது. நீதிமன்றம் இக்காண்முடிவிற்கு வருவதற்கு, மேல்முறையீட்டாளரின் தந்தையான, கே.எஸ். சபாபதிதான் சதாசிவமூர்த்தியின் முத்தமகன் என்றும், 19.9.1947-ஆம் தேதியிடப்பட்ட அறுதியாவணத்தின்படி வழக்கு நிலத்திற்கு வாரிக ஆவார் என்றும் சுட்டிக்காட்டும் ஆவணங்கள்மீது நீதிமன்றம் சார்வுற்றது. இவை கே.எஸ். சபாபதியை வாரிகதாரராக காண்பிக்கும் 1983-இல் காவல்துறை ஆணையரால் வழங்கப்பட்ட உரிமம் (சா.ஆ.பி.21), கே.எஸ். சபாபதியின் மின்கட்டண அட்டை (சா.ஆ.பி.22), சதாசிவமூர்த்தியின் திருமண அழைப்பிதழ் (சா.ஆ.பி.24), கோயில் விழாவிிற்காக காவல்துறையினரால் வழங்கப்பட்ட உரிமம் (சா.ஆ.பி.25), தாசில்தாரால் சதாசிவமூர்த்திக்கு வழங்கப்பட்ட 31.8.1987-ஆம் தேதியிடப்பட்ட சட்ட வாரிகரிமைச் சான்றிதழ் (சா.ஆ.பி.26) ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாகும். மேல்முறையீட்டாளர் ஒரு அறங்காவலர் எனத் தீர்மானித்து, அவருடைய சார்பாக தீர்ப்பாணை ஒன்றைப் பிறப்பித்ததில், அவர் சதாசிவமூர்த்தியின் முத்தமகன் என்பதைத் தொடர்ந்து, அவர் கோயிலின் அறங்காவலர் என்ற உமாபதிமூர்த்தியின் கோரிக்கையை நீதிமன்றம் நிராகரித்தது.

5. முதல் மேல்முறையீட்டில், மு.வ. எண் 8664/1988-இல் பிறப்பிக்கப்பட்ட விசாரணை நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரை மற்றும் தீர்ப்பாணையை மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் உறுதிசெய்தது. மேலும், மேல்முறையீடு எதுவும் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை. முதல் மேல்முறையீட்டில் உமாபதிமூர்த்தி மேல்முறையீட்டாளராயிருந்து அதனை எதிர்த்தார் எனக் குறிப்பிடுவது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

6. தீர்ப்பாணை பெற்றவர்கள் மு.வ. எண். 8664/1988-இல் தங்களால் பெறப்பட்ட தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்காக நிறைவேற்றுதல் மனு எண் 1910/1992-ஐ தாக்கல் செய்தனர். இம்மனுவில், தீர்ப்புக் கடனாளிகள், (இதிலுள்ள எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்) அசல் தீர்ப்பாணை மோசடியால் பாழ்பட்டுவிட்டது என்ற அடிப்படையில், நிறைவேற்றுதல் மனுவைத் தள்ளுபடி செய்யக்கோரி, மேல்முறையீட்டாளர் மற்றும் அவருடைய மாமா/ பெரியப்பா/சித்தப்பாவிற்கு எதிராக உரிமையியல் விசாரணைமுறைச் சட்டம் 1908, ('உ.வி.மு.ச.')->இன் பிரிவு 47-இன் கீழ் நிறைவேற்றுதல் விண்ணப்பம் (நி.வி. எண் 5750/2003) ஒன்றைத் தாக்கல் செய்தனர். மேல்முறையீட்டாளரால் கொடுக்கப்பட்ட சதாசிவமூர்த்தியின் வாரிகரிமைச் சான்றிதழ் (விசாரணை நீதிமன்ற பதிவேட்டில் உள்ள சா.ஆ.பி 26) மோசடியாக தயார் செய்யப்பட்டது என்றும், சதாசிவமூர்த்தியின் முத்தமகனான உமாபதிமூர்த்தியின் பெயர் மறைக்கப்பட்டது என்றும் அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டினர்.

7. இந்த விண்ணப்பம் குறித்து விசாரிக்கையில், விசாரணை நீதிமன்றம் முன்பு வாரிகரிமை சான்றிதழ் சான்றாக வைக்கப்பட்டபோது தீர்ப்புக்கடனாளிகள் அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை என நிறைவேற்றுதல் நீதிமன்றம் கருத்துரைத்தது. பொறுப்பாண்மை பிரச்சினை குறித்து விசாரணை நீதிமன்றம் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் வாரிகரிமை சான்றிதழின் அடிப்படையில் மட்டுமே தீர்ப்பளிக்கவில்லை, மற்ற ஆவணங்களையும் நன்கு பரிசீலித்தே தீர்ப்பளித்தது. இவ்வாறு அனைத்து தொடர்புடைய சான்றுகளையும் பரிசீலனை செய்தபிறகு, முதலாவது மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தால் விசாரணை நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரை உறுதிசெய்யப்பட்டதால், அதுவே இறுதியானது என்ற அடிப்படையில் உ.வி.மு.ச.-இன் பிரிவு 47-இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட நி.வி. எண் 5750/2003-ஐ

நிலைக்கத்தக்கதல்ல என்று 31.1.20097-ஆம் தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் நிறைவேற்றுதல் நீதிமன்றம் தள்ளுபடி செய்தது.

8. மேற்படி உத்தரவிற்கு எதிராக சீராய்வு மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டபோது, உயர் நீதிமன்றம் நி.வி. எண் 5750/2003-ஐ எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரை மூலம் அனுமதித்தது. சதாசிவமூர்த்தியின் முத்தமகனாக உமாபதிமூர்த்தியையும், இரண்டாவதாக, இளைய மகனாக கே.எஸ். சபாபதியையும் காண்பிக்கும் 11.8.1948 மற்றும் 22.6.1950 என்ற தேதிகளிடப்பட்ட கிரைய பத்திரங்கள்மீது சார்வுற்று, 19.9.1947-ஆம் தேதியிடப்பட்ட அறுதியாவணத்தின்படி உமாபதிமூர்த்தி கோயிலின் அறங்காவலராக இருக்க தகுதியுடையவர் என உயர் நீதிமன்றம் முடிவுசெய்தது. இதனால், கே.எஸ். சபாபதி, கோயிலின் அறங்காவலராகமுடியவில்லை. இக்காண்முடிவின்படி, முதலேற்பு வழக்கில் பிறப்பிக்கப்பட்ட தீர்ப்பாணை இல்லாநிலையது என்றும், அதை செயற்படுத்தமுடியாது என உயர்நீதிமன்றம் கருத்துரைத்துவிட்டது.

9. பதிவாவணங்களையும், விசாரணை நீதிமன்றத்தின் காண்முடிவுகளையும் பார்வையிட்டதன்பேரில், எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரையில் உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்முடிவுடன் ஒத்துப்போக எங்களால் இயலவில்லை என நாங்கள் அறிகிறோம். ஒரு நிறைவேற்றுதல் நீதிமன்றமானது நிறைவேற்றுதலின்கீழ் உள்ள உத்தரவையோ அல்லது தீர்ப்பாணையோ கடந்து சென்றுவிடமுடியாது (பார்க்க: இராமேஷ்வர் தாஸ் குப்தா -எதிர்- உத்தரப் பிரதேச மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர், (1996) 5 எஸ்.சி.சி. 728).

தற்போதைய வழக்கில், விசாரணை நீதிமன்றம் ஆவணச்சான்றை ஏற்கெனவே பரிசீலித்து மேல்முறையீட்டாளரும், அவருடைய மாமாவும்/பெரியப்பாவும்/சித்தப்பாவும் கோயிலின் அறங்காவலர்களாக இருந்தனர் என்றதொரு காண்முடிவை அளித்தது.

குறிப்பிடத்தக்கவகையில், உமாபதிமூர்த்தி இந்த வழக்கிற்கு ஒரு தரப்பினராயிருந்து, தான் சதாசிவமூர்த்தியின் முத்தமகன் எனக் கோரி, எதிர்வழக்குரை தாக்கல்செய்து அதனை எதிர்த்துரைத்திருந்தார். ஆயினும், அச்சமயத்தில், அவர் சதாசிவமூர்த்தியின் வாரிகரிமை சான்றிதழ் குறித்து ஏதொரு ஆட்சேபணையையும் முன்வைக்கவில்லை, இது விசாரணை நீதிமன்றம் அதன் காண்முடிவை எட்டியபோது பரிசீலிக்கப்பட்டது. இத்தீர்ப்புரையானது, முதல் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தால் உறுதிசெய்யப்பட்டது மற்றும் அதற்கெதிராக எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களால் மேலும் மேல்முறையீடு ஏதும் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை. இதன்படி பாத்த்தால், விசாரணை நீதிமன்றத்தின் காண்முடிவுகள் இறுதியாகின்றன மற்றும் உமாபதிமூர்த்தியும், மற்ற எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களும் அவர்களால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

ஒரு நிறைவேற்றுதல் மனுவில், விண்ணப்பம் ஒன்றைத் தாக்கல் செய்வதன் மூலம் பொறுப்பாண்மை குறித்து கேள்வியை மீண்டும் எடுப்பதற்கு அவர்களை அனுமதிப்பதன்மூலம், உயர் நீதிமன்றம் நிறைவேற்றப்படவேண்டிய தீர்ப்பாணைக்கப்பால் சென்றுவிட்டது மற்றும் உ.வி.மு.ச.-இன் பிரிவு 115-இன் கீழ் அதனுடைய சீராய்வு அதிகாரவரம்பையும் மீறியுள்ளது. விசாரணை நீதிமன்றத்தின் காண்முடிவு இறுதியாகிவிட்டதால், 31.1.2007-ஆம் தேதியிடப்பட்ட நிறைவேற்றுதல் நீதிமன்றத்தின் தீர்முடிவு நி.வி. எண் 5750/2003-இன் மூலம் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும். இவ்வாறாக, எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரை சட்டத்திற்கு புறம்பானதோடன்றி, அதிகார வரம்பின்றியும் உள்ளது.

10. மேலே குறிப்பிடப்பட்ட காரணங்களுக்காக, நாங்கள், உரிமையியல் சீராய்வு மனு எண் 1007/2007-இல் உயர் நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்பட்ட 10.12.2007-ஆம் தேதியிடப்பட்ட

எதிர்ப்புக்குள்ளான உத்தரவை நீக்கறவுசெய்கிறோம். நி.வி. எண் 5750/2003-இல் 31.1.2007-ஆம் தேதியிடப்பட்ட சென்னை பெருநகர உரிமையியல் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு மீட்டளிக்கப்படுகிறது. அதன்படி, மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. என்.வி. இரமணா
மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. மோகன் எம். சந்தானகவுடர்
மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. அஜய் இராஸ்டோகி

புது தில்லி,
13.09.2019.

உரிமைத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."